

vanje medicinske fakultete glavnic 129.974 gld. Za vzdrževanje vseučilišča se je izdalo 104.455 gld. — Humanitarnih zavodov je 10, kulturnih 5, in sicer národní muzej (troški zánj so znašali letnih 15.989 gld.), pedagoško-književni zbor, društvo sv. Jeronima, Matica Hrvaška in jugoslovanska akademija. Pedagoško-književni zbor je izdal od leta 1886. vsega skupaj 52 knjig v 131.000 izvodih, društvo sv. Jeronima 283.600 izvodov raznih knjig. Matica Hrvaška je izdala v poslednjih petih letih 41 knjig v 301.000 izvodih, jugoslovanska akademija pa 22 zvezkov „Rada“, 6 knjig „Starin“, 5 zvezkov „Monumenta spectantia historiam Slavorum meridionalium“, 1 zvezek „Monumenta historico-juridica“ in še več posebnih del. Knjižnica akademije šteje danes preko 25.000 knjig, 1800 rokopisov in do 25.000 različnih listin.

Skupno število vseh Slovencev. Pri zadnjem številjenji so našli po slovenskih deželah 1.176.535 Slovencev, in sicer 466.257 na Kranjskem, 400.367 na Štajerskem, 135.036 na Goriškem, 101.030 na Koroškem, 44.390 v Istri in 26.639 v Trstu z okolico. Ostalih 2816 pa je raztresenih po raznih deželah. Poleg tega izkazuje uradna statistika 70.658 Slovencev na Ogerskem in 20.987 na Hrvaškem. Takó bi bilo vseh Slovencev v naši državi 1.268.180, ali če prištejemo še kakih 2000 v Bosni in Hercegovini živečih Slovencev, v okroglem številu 1.270.000. Prištejemo li tudi 33.000 beneških Slovencev, to vidimo, da je vseh Slovencev (brez ameriških) nad 1.300.000. —

Te številke pa se ne ujemajo z resnično vsoto Slovencev. Razven morda na Kranjskem, Slovenci na Hrvaškem in v Istri nikjer niso šteti natanko. Največ so jih zamolčali v Trstu in okolici, kjer jih je izvestno 50.000 (20.000 v mestu, 30.000 pa v predmestjih in okolici). Na Koroškem in Štajerskem so jih zatajili v vsaki deželi po 20.000, a na Goriškem 15.000. Nasproti so pa menda na Ogerskem tudi kajkovske Hrvate šteli za Slovence in našli óno nenavadno visoko število. V resnici menda ne bode nad 50.000 Slovencev na Ogerskem. Če te številke zravnamo, privzeti moramo številu 1.300.000 še kakih 60.000, in tedaj se nam pokaže, da živi sedaj v Evropi okolo 1.360.000 Slovencev, torej ravno toliko, kolikor šteje prebivalcev ves Véliki Dunaj.

Da se v Istri niso Slovenci od leta 1880. pomnožili skoro nič, to prihaja odtod, ker se tam ne dá lahko določiti, kdo je Slovenec, kdo Hrvat. Leta 1880. so našli n. pr. v bužetski občini 3626 Slovencev, a lani le 1801. Prej so zapisali mnogo Slovencev tudi v vaséh Vrh, Sovinjak, Draguč in v mestu Buzetu, ker so tam Kajkavci. Ali koncem leta 1890. so vzprejeli za Slovence le prebivalce vasij Movraža, Sočerga in po nekoliko óne v Črnici. S. R.

»Istorija srpskoga naroda«. Kralj. srpska državna stamparija v Belem Gradu je začela izdajati lani srbsko zgodovino za srednje šole v Srbiji. Spisujeta jo *Lj. Kovačević* in *Lj. Jovanović*. Prvi del (64 strani) obseza najstarejšo dōbo do Stevana Nemanje (leta 1168.), drugi del (100 strani) pa do smrti Stevana Tvrdka (leta 1391.). Oba dela se nam podajata kot prva knjiga, (stojita 1 dinar in 80 par), in pridejane so jima štiri lično izdelane zgodovinske karte, ki pojasnjujejo obseg in razdelitev srbske zemlje v raznih dōbah. Pripovedovanje v tej knjigi je zelo zanimljivo, jezik lep in jedernat. Priporočamo torej knjigo prav živo izobraženim Slovincem, ki bi se radi poučili o starejši zgodovini srbski, ne da bi zajemali svojega znanja iz kalnih tujih virov.

Bronislava Wolska, koncertna pevka z Dunaja, in čelist *Leon Juffé* sta priredila dné 25. svečana v dvorani ljubljanske čitalnice koncert, ki je zanimljiv v mnogem oziru. Vzporod se je odlikoval po raznovrstnosti slovanskih pesmij, katere je pevka umetnica pela večinoma v svojem máterinem poljskem jeziku; poleg teh smo čuli pesmi v češčini, ruščini, in dve v slovenščini. Našemu občinstvu sta pač najbolje ugajali slovanski pesmi Gerbičevi: »Skupaj sva pri oknu stala« in »Zelet bí, da bil bi ptica«, ker

je občinstvo njih besede razumelo, česar ne moremo trditi o vseh drugih. Zlasti drugo slovensko pesem je pela gospodičina Wolska z jasno vokalizacijo, pristnim čustvom in z lepim frazovanjem muzikalnih stavkov. Koncertna pevka je že v minulih letih mnogokrat pela po raznih mestih avstrijskih in inozemskih ter povsod v dostojni meri žela zaslužen hvalo; sedaj je prvič prišla v Ljubljano in nas seznani z raznimi skladbami slovanskimi. Razven pesmi slavnega poljskega skladatelja Moniuszkega »Dumka«, Brahmsove »Pri zibelci«, katero je izvajala s finim mezzavoce, Gallove »Dziewczę z buzią jak malina« in za nameček péte slavne pesmi norveškega skladatelja Griega »Jaz ljubim te«, pogrešali smo v drugih venderle skladb globoke, absolutno muzikališke vrednosti. Ruska pesem Alabievova: »Salawiej« se odlikuje po lepi, slovansko-tožni melodiji. Velika arija iz opere »Afrikanka« pa v koncertni dvorani ne napravi povoljnega vtiska, ker je iztrgana iz opernega dejanja in je neumevna vsem poslušalcem, kateri opere ne poznajo iz gledališča, tembolj, ker v muzikalnem oziru ni preduhovita. — Čelist gospod Leon Juffé, rodом Poljak, igral je več točk svojega repertoarja z dobro tehniko in z razumnim frazovanjem. Največ je ugajala karakteristiška skladba Popperjeva »Prediška«, in znani »Nokturno« Chopinov. Pridobil si je mnogo pohvale; vender akustika čitalniške dvorane ne pripušča, da bi se razvil poln ton. — Gospod Karol Hoffmeister, pianist in učitelj »Glasbene Matice«, spremljal je vse točke obsežnega vzporeda z dobro tehniko in finim ukusom. — Kadar gospodičina Wolska zopet pride v Ljubljano, priporočali bi ji, da se kolikor možno še več ozira na slovenske pesmi. S tem ustreže sebi in nam!

Listnica. V—k. Izmed vseh Vaših verzov potrdimo samó ónega „Lep večer je nama bil“, toda še ta ni Vaš nego Jenkov. Kar dalje pripovedujete o lepem večeru, ko sta z ljubico slonela pri oknu in „skupaj jasne zvezde štela“, to nam je vse preotrožje. — Pesem „Deklici“ je zgolj ponesrečen prevod Heinejeve pesmi: „Du bist wie eine Blume“:

„Ti diješ kot cvetica,
Kak' mila, lepa si,
A ko te gledam, lica
Mi solza poroši.“ —

Mirko v C. Vašo „Nesrečnico“ smo pokopali kár najslovesneje. — Dr. Abecé. Ali res mislite, da se Vam je posrečila namerjana mistifikacija? Sicer pa: Vaš pseudonim je takó značilen za pesniško Vaše delovanje, da bi si ne bili mogli izbrati boljšega! — R—i. Pesmi „Mati“ tudi prenarejene ne moremo priobčiti. — Neznanovič. Nerabno. Hroma deklica, ki gleda na plešoče pare v svetli dvorani in kateri se rdé lica od radosti — to se nam upira. Poleg tega nesrečno Vaše vprašanje: „Zakaj pa v ples se ne spustiš“! Takšno snov bi bilo treba obravnavati drugače — primerite Stritarjevo pesem „Hromemu otroku“. — M. S. v Š. J. Za danes nikakor ni bilo mogoče. — M. H. na B. O prvi priliki. — G. Lamurskij v T. Vaši želji smo ustregli drage volje.

„Ljubljanski Zvon“

Izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki po jeden pot na mesec v zvezkih ter stoji vse leto 4 gld. 60 kr., pol leta 2 gld. 30., četrt leta 1 gld. 15 kr.

Za vse neavstrijske dežele po 5 gld. 60 kr. na leto.

Posamezni zvezki se dobivajo po 40 kr.

Izdajatelj **Janko Kersnik**. — Odgovorni urednik **dr. Ivan Tavčar**.
Upravništvo »Národna Tiskarna« Gospodske ulice št. 12. v Ljubljani.

Tiska »Národna Tiskarna« v Ljubljani.